

Küçük Yengeç

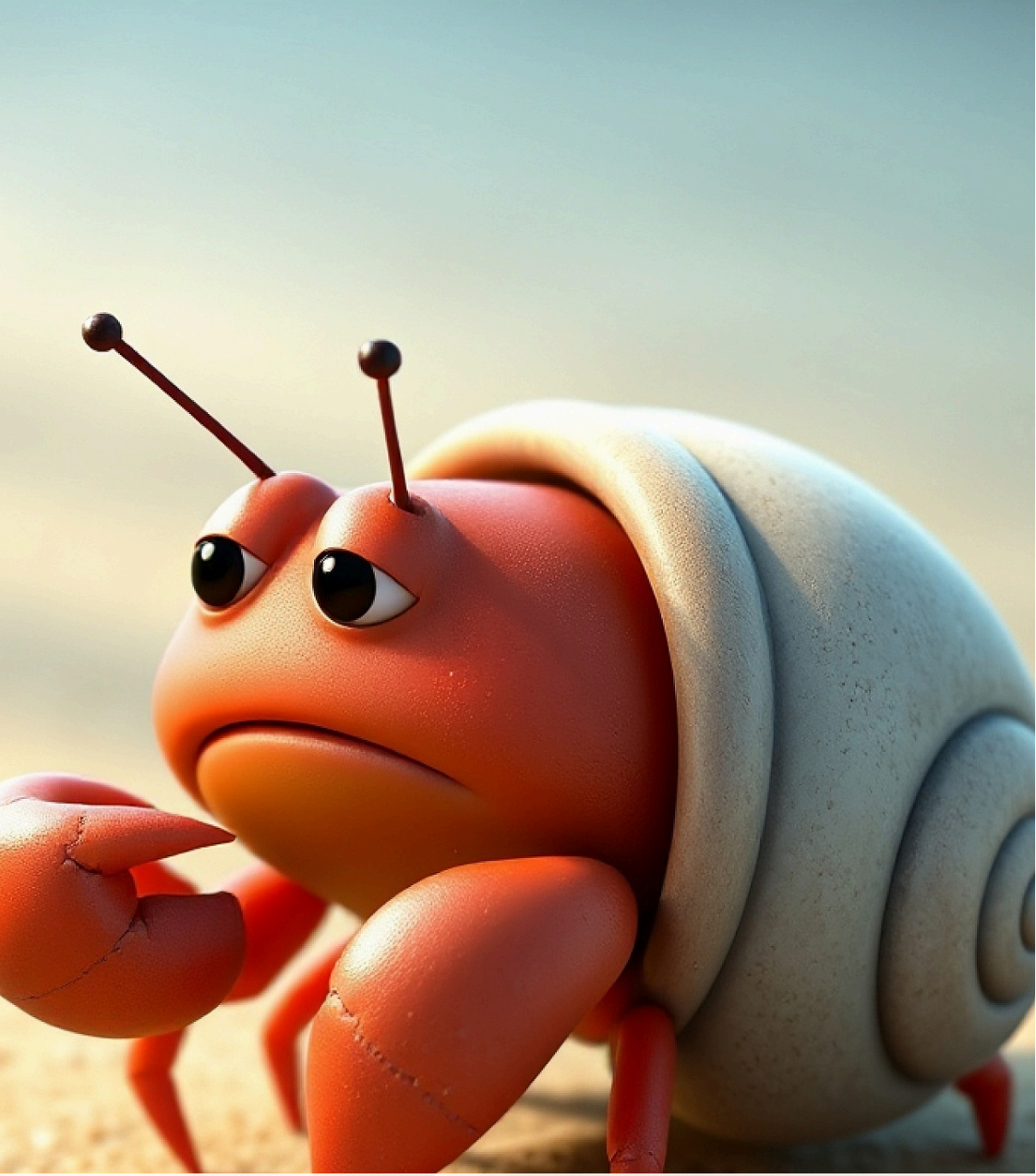
Ebru Mina TOMURCUK

Küçük Yengeç

Ebru Mina TOMURCUK

Parlak mavi okyanusun derinliklerinde, güneş ışınlarının kumların üzerinde dans ettiği yerde küçük bir yengeç yaşırdı. Derisi mercan kırmızısıydı ve iki koyu gözü, minik periskoplar gibi kısa sapların üzerinde dururdu. Sırtında soluk gri, sarmal bir kabuk taşırdı. Son zamanlarda bu kabuk ona dar geliyordu. Yumuşacık kıvrılmış gövdesini sıkıştırıyordu ve sekiz küçük bacağı zar zor içine sığıyordu.

Her sabah küçük yengeç kıpırdanıp sıkışıyordu ama gri kabuk bir türlü esnemiyordu. "Büyüdüm," dedi endişeli bir iç çekişle. "Kabuğum artık bana çok küçük." Biraz daha büyük olan tek kısıncasına baktı ve keşke bir şeyleri düzeltebilseydi diye düşündü. Düzeltemezdi. Kabuk, bir yengecin tamir edebileceği bir şey değildi.

Böylece küçük yengeç yeni bir kabuk bulmak için yola koyuldu. Sallanan yeşil yosunların ve yumuşak pembe mercanların yanından hızlı hızlı yürüdü. "Daha büyük bir kabuk bir yerde olmalı," dedi küçük antenlerini sallayarak. Okyanus genişti ve harikalarla doluydu, ama yanından geçtiği her kabuk ya çatlamıştı, ya doluydu, ya da erik büyüklüğündeki bir yengeç için çok fazla büyüktü.

Kumun içine yarı gömülmüş beyaz bir kabuk buldu. Çekti ve kıpırdandı ama kabuk sıkıca saplanmıştı. "Çok ağır," diye mırıldandı. Bir kayanın yanındaki ince bir kabuğu denedi ama dokunur dokunmaz ufalandı. Ona dar gelen gri kabuk her zamankinden daha çok sıkıştırıyordu ve koyu yuvarlak gözleri endişeyle daha da büyüdü.

"Belki Őu tarafta," dedi pürüzsüz bir taŐa tırmanarak. Mor bir kabuĐa göz attı ama orada çoktan uykulu bir balık yaşıyordu. "Affedersiniz," diye fısıldadı ve kibarca geri çekildi. Çizgili bir kabuĐa, benekli bir kabuĐa ve kıvrımlı bir kabuĐa baktı. Her biri yanlıŐtı. Küçük yengecin umut dolu kalbi küçüldüĐünü hissetti.

Yüksek kayaların yakınında biri onu izliyordu. Bu, sıcak krem ve kehribar renkli kıvrımlarla dolu, pürüzsüz ve parlak bir kabuğu olan bir deniz salyangozuydu. Gövdesi yumuşak ve soluk şeftali rengindeydi ve nazik, iri gözleri sevecenlikle kırpışıyordu. Küçük yengecin kabuk üstüne kabuk denediğini görmüştü. Yavaşça, sakın bir şekilde yaklaştı.

"Merhaba küçüğüm," dedi deniz salyangozu sakın ve dostça bir gülümsemeyle. "Yorgun ve endişeli görünüyorsun. Bir şey mi arıyorsun?" Yengecin antenleri sarktı. "Kabuğum çok küçük," dedi. "Her yere baktım ama bana uyan bir tane bulamadım." Utandı ama salyangozun sevecen yüzü ona güvende hissettirdi.

Deniz salyangozu yavaşça başını salladı. "Bu kayaları iyi bilirim," dedi. "Burada çok, çok uzun zamandır yaşıyorum. Bırak sana aramada yardım edeyim." Küçük yengecin koyu gözleri parladı. "Gerçekten yapar mısınız?" diye sordu. "Elbette," dedi. "İki çift göz bir çiftten iyidir. Beni takip et, birlikte arayalım."

Suyun serin ve yeřil olduđu kayaların arasında aramaya başladılar. Deniz salyangozu taşın üzerinde süzölüyordu, krem ve kehribar kabuđu küçük bir fener gibi parlıyordu. Küçük yengeç sekiz minik bacağıyla onun yanında hızlı hızlı yürüdü. "Küçük çatlaklara bak," dedi nazıkçe. "Kabuklar orada saklanmayı sever." Bulabildiđi her çatlađa göz attı.

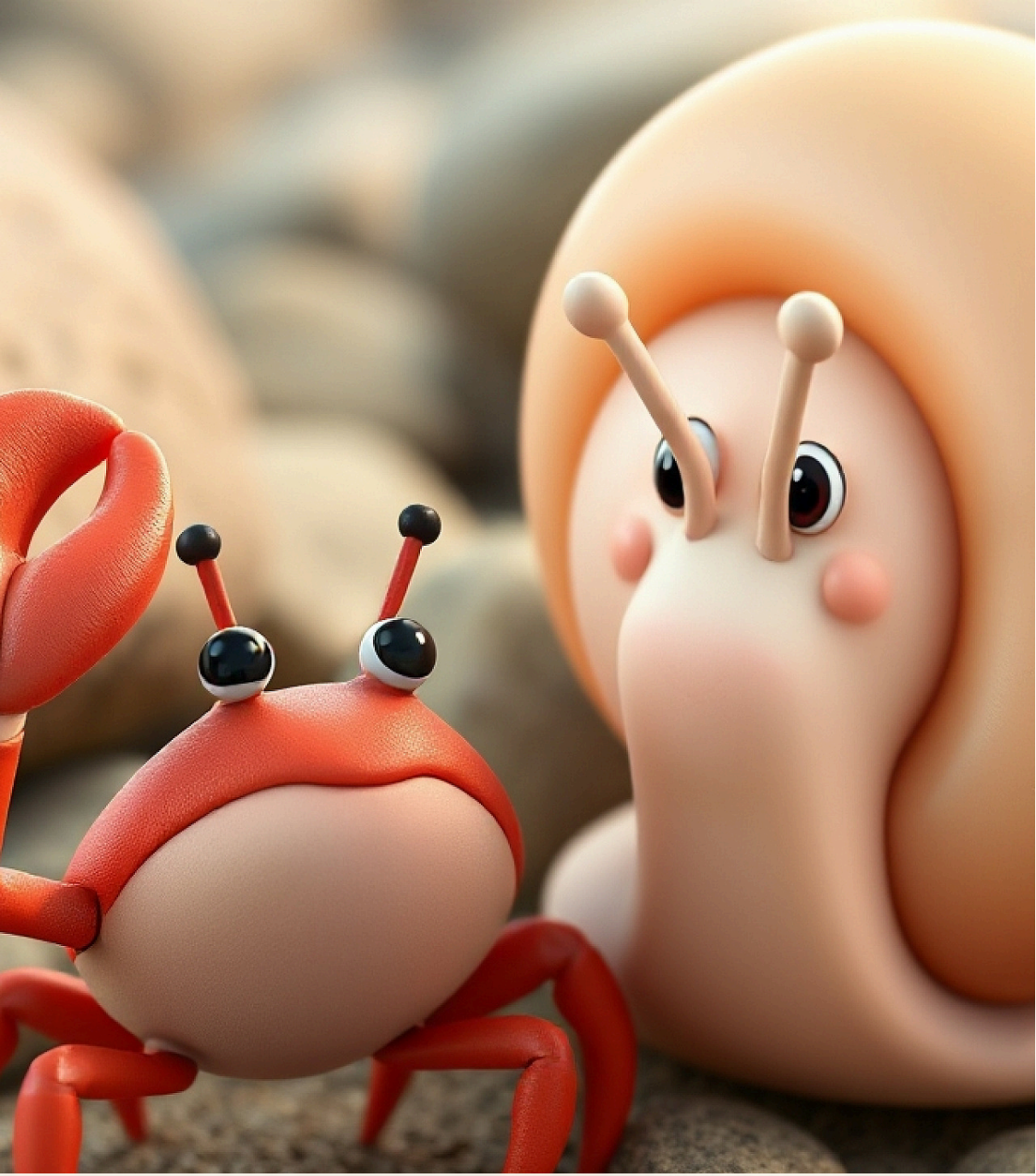
Düz gri bir taşın altını aradılar. Sallanan yosunların yanını aradılar. Küçük yengeç kırık bir kabuk ve kumlu bir kabuk buldu ama ikisi de işe yaramazdı. "Devam et," dedi deniz salyangozu yumuşakça. "Güzel şeyler biraz sabır ister." Sakin sesi küçük yengece yeniden cesaret verdi ve aramaya devam etti.

Sonra deniz salyangozu iki yuvarlak kayanın arasına sıkışmış bir yerde durdu. "Buraya bak," dedi ve nazik gözleri gülümsedi. Orada boş bir kabuk vardı: geniş ve pürüzsüz bir açıklığı olan soluk pembe sarmal bir kabuk. Erik büyüklüğündeki bir yengeç için tam uygun görünüyordu. Küçük yengeç ona baktı ve nefesini tuttu.

"Dene," dedi deniz salyangozu. Küçük yengeç yumuşacık kıvrılmış gövdesini pembe sarmal kabuğa soktu. Kabuk pürüzsüzce kaydı, büyümek için yer vardı ve hiç sıkıştırmıyordu. "Uydu! Uydu!" diye sevindi, büyük kısıkcını sallayarak. Mutlulukla bir tur döndü ve koyu yuvarlak gözleri iki parlak boncuk gibi parladı.

"Teşekkür ederim, teşekkür ederim!" dedi yengeç. "Tek başıma bulamadığımda bana yardım ettin." Deniz salyangozu nazik gülümsemesiyle gülümsedi. "Yardım etmekten mutluyum," dedi. Eski kabuğunu ya da başka bir şeyi karşılık olarak istemedi. Sadece onun yeni evinde mutlulukla dönmesini izledi.

Küçük yengeç sıcak ve gerçek bir şey anladı. Gerçek bir arkadaş yardım eder ve karşılığında hiçbir şey istemez. "Benimle kalır mısın?" diye utangaçça sordu. "Okyanusu birlikte keşfedebiliriz." Deniz salyangozunun iri gözleri sevecenlikle kısıldı. "Bunu çok isterim," dedi ve yan yana yola koyuldular.

Ondan sonra iki arkadaş hiç ayrı kalmadı. Pembe mercanların ve yeşil yosunların yanından süzıldüler. Uykulu balıklara göz attılar ve kumdaki küçük kabukları saydılar. Yengeç yeni pembe sarmal kabuğunu gururla taşıdı ve deniz salyangozu krem ve kehribar kabuğu mavinin içinde hafifçe parlayarak onun yanında süzöldü.

Güneş alçalıp okyanus yumuşak ve mor bir renge büründüğünde iki arkadaş pürüzsüz bir taşın üzerinde dinlendiler. "Kabuğum uyuyor ve bir arkadaşım var," dedi küçük yengeç mutlulukla. Deniz salyangozu başını salladı. Okyanus etraflarında usulca mırıldandı. Yardım etmek ve paylaşmak dostluğu büyütür ve gerçek arkadaşlar çıkar gözetmeden yardım eder.